

MENSOLOOG

Als mycoloog heb je behalve met paddenstoelen ook regelmatig met mensen te maken. Dat is geen straf, want mensen met een passie voor paddenstoelen zijn op z'n minst interessant. Door deze gedeelde belangstelling gaan gesprekken net iets verder dan wie er gewonnen heeft in de Voice of Holland of het resultaat van PSV tegen Valencia.

Ook in het buitenland, op bezoek bij andere mycologische verenigingen dan de onze, is er meestal meteen sprake van een prettig contact. Dat is ook niet zo moeilijk, want persoonlijke opvattingen en overtuigingen spelen bij natuurliefhebbers nauwelijks een rol. Gezamenlijk speuren naar bijzondere paddenstoelen brengt het beste in de mens naar boven. Dat bleek ook weer tijdens de werkweek van de Vlaamse mycologen in Oud-Heverlee, afgelopen maand oktober. Na de eerste wat onhandige begroetingen, zeker ook van mijn kant, werd ik moeiteloos deel van het gezelschap in een atmosfeer die net nog wat meer ontspannen lijkt dan tijdens Nederlandse Werkweken. Vlamingen hebben zo'n prettig gebrek aan zwaarwichtigheid. Hoewel ik dat van mijzelf niet altijd kan zeggen, voel ik me daardoor wel altijd erg thuis in Vlaanderen. Een duidelijk verschil met werkweken van de NMV is dat er op die van KVMV tussen de middag warm gegeten wordt. De dag wordt daardoor in tweeën gehakt, een gruwel voor zeer gedreven mycologen of degenen met een Calvinistische inslag om de beschikbare tijd vooral goed te benutten. Toch is het opmerkelijk hoe snel een mens zich aanpast aan deze iets andere dagindeling.

Dat geldt ook voor andere lokale gebruiken. Vorige jaar tijdens een werkweek van de Britse mycologen in Wales deed ik als een van de twee Nederlandse deelnemers een wonderlijke ontdekking: Britten zijn veel asocialer dan wij! In Nederland dient een werkweek bij te dragen aan het vergroten van de mycologische kennis van de deelnemers. Dat is in Engeland ook de bedoeling, maar in het veld is het ieder voor zich! 's Morgens krijgen alle deelnemers gedetailleerde informatie over het te bezoeken gebied en daarna zoekt iedereen het maar uit. Geen lange rij auto's die in colonne naar een excursiegebied rijdt en die na ieder stoplicht op elkaar moet wachten om de achterblijvers te laten aansluiten. Nee, na enig overleg wie met wie meerijdt, gaan auto's op eigen gelegenheid naar het gebied waar individueel of in kleine groepjes wordt geïnventariseerd. Toen ik Carol, de vriendelijke excursiecoördinator vertelde hoe wij dat in Nederland deden, riep ze vol afschuw uit: getsie, de hele tijd maar al die mensen om mij heen, ik moet er niet aan denken!

Mensen kunnen soms even onvoorspelbaar reageren als paddenstoelen. Tijdens een verblijf in Siberië temidden van een groot aantal leden van de Russische mycologische vereniging bleek hun voorliefde voor wodka en toespraken. Dit was besmettelijk, want na een week begon ik tot mijn eigen verbazing ook een zwak te krijgen voor deze combinatie. Maar maakt u zich niet ongerust, ik ben er inmiddels weer geheel van genezen. Na zdrowie!

door Rob Chrispijn